

Van Rijn - de Bruyn

Fruit-trees ■ Саженцы плодовых деревьев

ПИТОМНИК

ООО "Ван Райн - Де Брюн Украина"

ПИТОМНИК

Van Rijn - de Bruyn BV Голландия

www.vanrijn-debruyn.com

irene@urdzik.pl

Украина, Днепропетровская обл.,
Никопольский р-н

+38 050 497 61 31
+38 0566 672 495

**"Новини садівництва"
щоквартальний
науково-виробничий журнал**
№1(91), січень-березень 2016р.

Засновники:

Украсдвинпром; Уманський національний університет садівництва; Інститут помології НААН; Мелітопольська дослідна станція садівництва; Подільська дослідна станція Інституту садівництва НААН

Зареєстрований Держком-видавком України
5.03.1994 р., серія КВ 465

Головний редактор:

Мельник О.В., доктор с.-г. наук,
професор

Редакційна колегія:

доктори с.-г. наук Балабак А.Ф.,
Бутило А.П., Копилов В.І.,
Копитко П.Г., Майдебура В.І.,
Хоменко І.І.; доктор екон. наук
Непочагенко О.О.; кандидати с.-г.
наук Кучер М.Ф., Ріпамель-
ник В.П., Сенін В.В.; Рибак А.В.

Номер редакували:
Мельник О.В., Личенкова І.О.

Проект обкладинки
і верстання: Мельник О.В.

Підписка в редакції:
тел. 066 4886429, 096 5008455
і на сайті www.novsad.com

Адреса редакції:
Абон. скринька 543,
20305, м. Умань-5
Черкаської області.
Елпошта: novsad@ukr.net
тел. +38 04744 32326

Підписано до друку 18.ІІІ.2016
Формат 60x84 1/16
Обсяг 3 др. арк.

Надруковано в друкарні
фірми "Есе": 03142, м. Київ,
пр-т Акад. Вернадського, 34-1

Зміст

Актуально

Водні проблеми саду.....2
Успіх зимівлі осмій.....5

Захист саду

Захист від парші по-сучасному.....6

Розсадництво

Семимісячні саджанці
для інтенсивного саду.....10

Агротехніка

Чашовидна крона сливи й аличі
з тимчасовим центром: італійський досвід.....13

За рубежом

Ефективність виробництва
яблук: польський досвід21
Нове в ягідництві.....27
Нове у формуванні й обрізуванні
сливи й аличі.....31

Нові культури і сорти

Сидрові сорти яблук35

Переробка, реалізація

Різновиди динамічного газового середовища...37
Супермаркети вдосконалюють реалізацію.....40

Фото на обкладинці:
Щеплена штамбова форма фундука у дослідному
центрі в Ерфурті, Німеччина (фото О.В. Мельника).

дуру повторюють.

Наприкінці першого року (взимку) видаляють надто сильні й обвислі гілки на провіднику і проріджують плодоносну деревину. Протягом другої вегетації дерева утворюють плодову стіну з чисельними плодоносними гілочками, що активно навантажуються врожаєм. Літнє обрізування щороку проводять, видаляючи в травні – червні надмірні прирости на минулорічних гілках.

У плодоносних дерев ріст підтримують укороченням і відновлювальним обрізуванням гілок ("на сучок"), утримуючи зону плодоношення поблизу стовбура. Зі збалансованим ростом і плодоношенням насадження високоврожайні.

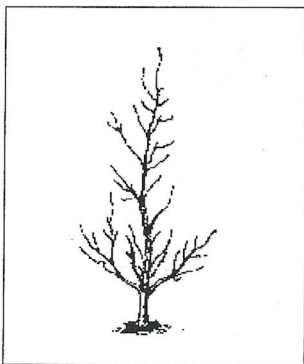

Рис. 2. Вісеподібна крона сливи та аличі крупноплідної [3].

Вісеподібна крона

Вісеподібну крону (рис. 3) застосовують у шпалерних насадженнях високої щільності на родючих зрошуваних ґрунтах переважно в італійських регіонах із загрозою весняних приморозків. Більш придатні для цього середньо-слаборослі підщепи Іштара Ферчана (Ishtara Ferciana) та Адесото (Adesoto 101 Rubra), дерева на яких краще освітлені і більш скороплідні.

Крона включає постійний провідник з плодоносними гілками, що періодично видаляють із залишенням сучка заміщення (так зване циклічне обрізування або піллар).

Після садіння кронованих саджанців зі штамбом заввишки 60–80 см і рівномірно розміщеними на провіднику гілками лише просвітлюють місця загущення. У недостатньо якісних саджанців всі бічні гілки видаляють із залишенням сучка з двома – трьома бруньками. Провідник не вкорочують, запобігаючи появі чисельних сильнорослих пагонів, що непридатні для цього типу крони.

У сортів з невисокою пагоноутворювальною здатністю один – два рази вкорочують верхівки гілок і пагонів в травні – червні, утримуючи в такий спосіб плодоносну деревину поблизу провідника. До кінця другої вегетації формування крони якісних саджанців завершують, далі висоту дерев обмежують.

Література

1. Susino. – www.vivaizanzi.it/UserFiles/File/brochure/013Susino_ITA.pdf
2. Susino: palmetta e vasetto / Iperesto potatura. – Diegaro di Cesena: CPRV Soc. Coop, 2005. – P. 26-46.
3. Valli R. Arboricoltura generale e speciale. – Bologna: Edagricole, 1999. – P. 505-515.

(О.В. Мельник)

НОВІ КУЛЬТУРИ І СОРТИ НОВІ КУЛЬТУРИ І СОРТИ

СИДРОВІ СОРТИ ЯБЛУК

Сидр (франц. cidre) – слабоалкогольний напій зі вмістом 5–7 % спирту, результат бродіння насиченого киснем яблучного соку. В Німеччині відомий під назвою апфельвайн (нім. Apfelwein – яблучне вино). Найякісніший сидр виробляють у Франції, в регіонах Нормандія та Бретань. У США сидр – найбільш швидкозростаючий сегмент галузі алкогольних напоїв.

Для виробництва сидру нерідко використовують десертні сорти яблук, що з тих чи інших причин не знаходять реалізації в свіжому вигляді. У такий спосіб садівничі господарства отримують додаткове джерело доходу. Проте деякі десертні сорти яблук, наприклад, Гала і Хоней Крісп для виготовлення якісного сидру майже непридатні. Для цього використовують спеціальні "сидрові" сорти, або червоном'ясі сорти яблук зі Швейцарії.

Сорти

У США одим з кращих для виготовлення сидру вважають стійкий до парші, низькозатратний, невибагливий сорт Голд Раш (Gold Rush).

Голден Руссет (Golden Russet) з коричневою шкіркою, схожою на наждачний папір, і високим вмістом цукрів та органічних кислот у купажі надає сидру аромату апельсина, грейпфруту і вина.

Ньютаун Пепін (Newtown Pippin) – досить популярний у США сорт для купажування сидру. Нерідко також використовують Кокс Оранж Пепін (Cox Orange Pippin) та Нозерн Спай (Northern Spy). Болдуїн (Baldwin) з високим вмістом цукрів і кислот вважають якісною основою для приготування сидру.

Для виготовлення сидру використовують і десертні сорти яблук Стеймен

Уайнсеп (Stayman Winesap), Ліберті (Liberty) і Кримсон Крісп (Crimson Crisp).

В Корнельському університеті США з цією метою дослідили 35 і запропонували виробництву 15 сидрових сортів. Серед них гіркувато–солодкі плоди зі вмістом дубильних речовин більше 0,2% і менше 0,45% яблучної кислоти, виразно гіркі (дубильних і кислоти вище відповідно 0,2 та 0,45%), різкі – дубильних понад 0,2%, кислоти більше 0,45% та солодкі (дубильних менше 0,2%, яблучної кислоти – 0,45%) [1].

В Англії і Франції серед традиційних сидрових сортів яблук – гіркувато–солодкі Дабінет і Чізел Джерсі та різко–гіркі Кінгстон Блек і Браун Сноут, що надають сидру відмінного смаку й аромату.

Помірно–терпкі сидрові сорти яблук Дабінетт (Dabinett) і Гаррі Мастер Джерсі (Harry Masters Jersey) мають щільний м'якуш і підвищений вміст дубильних речовин гіркуватого смаку. Один з кращих англійських сидрових сортів – Гіркий Тремлетт (Tremlett's Bitter).

Норман Балмерс (Bulmer's Norman) – гіркувато–солодкий сорт яблук з білим соковитим м'якушем, придатний для виробництва сидру.

Англійські сидрові сорти яблук з різко–гірким смаком – Чудове Портера (Porter's Perfection) та Чорне Кінгстон (Kingston Black), з різким – старовинний сорт Сіянець Брамлі (Bramley's Seedling). Придатний для виготовлення сидру технічний сорт Боскоп (Boskoop) з високим вмістом цукрів, що добре вдається на півночі Європи.

Особливості вирощування

Вирощування сидрових сортів яблук потребує менших затрат на хімічний захист насаджень. Одну з основних статей витрат на виробництво сидру – затрати праці, – знижують механізованим збиранням врожаю.

Дерева на напівкарликових підщепах формують у вигляді невисокої плодової стіни на шпалері, що дає змогу збирати врожай комбайном для збору малини. Вм'ятини від механізованого збирання не впливають на якість сидру навіть при зберіганні яблук протягом двох тижнів.

Комбайни для збирання малини зайняті лише влітку, тому виробники малини можуть надавати їх в оренду для збору врожаю яблук [2].

Література

1. Herrick C. Plant these hard cider apple varieties. – 10.11.2014. – www.growingproduce.com
2. Hoffmann B. Cider apples might work for Washington growers // Fruit growers news. – 2012. – №10. – www.fruitgrowersnews.com

(Л.М. Худік, О.В. Мельник)

ПЕРЕРОБКА, РЕАЛІЗАЦІЯ ЦЕБЕРОРКА, БЕАЛІЗАЦІЯ

РІЗНОВИДИ ДИНАМІЧНОГО ГАЗОВОГО СЕРЕДОВИЩА

Для основних садівничих регіонів світу вже розроблено особливості і тривалість охолодження завантажених у фруктосховщизе–холодильник яблук різних помологічних сортів. Технологія подальшого їх зберігання постійно модернізується.

Сучасні системи тривалого зберігання плодів – динамічна контрольована атмосфера та динамічний контроль дихання, – дуже подібні і базуються на регульованому газовому середовищі (РГС) з ультранизьким рівнем кисню. Проте динамічні системи контролю потребують вищого рівня герметичності.

У Швейцарії розроблено сортові вимоги яблук до граничної межі концентрації вуглекислого газу в атмосфері фруктосховища, що дозволяє уникати встановлення високопродуктивних адсорберів – поглиначів CO₂.

Контроль флуоресценції хлорофілу

Зберігання в динамічному контрольованому середовищі вперше застосували в Південному Тиролі після заборони післязбиральної обробки плодів дифеніламіном. У такий спосіб запобігали поверхневому побурінню шкірки плодів (загару), яким уражується майже третина продуктованих там сортів яблук.

Спочатку продукцію охолоджують за стандартною методикою. Далі рівень кисню в камері з РГС знижують до мінімуму, з досягненням чого в м'якоті плодів активізується процес накопичення етилового спирту (так звана анаеробна компенсаційна точка). Настання цього стресового для плодів переходу до безкисневого, тобто анаеробного, дихання фіксують розробленими в Канаді чутли-